

ABONAMENTS

Barcelona i territoris de la República: 100 Ptas.
Espanya i Portugal: 120 Ptas.
Amèrica Llatina i Portugal: 150 Ptas.
Altres països: 200 Ptas.

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFES

La publicitat a la "La Publicitat" és el més eficaç i el més segur per aconseguir clients i clients.

LA PUBLICITAT

TEMPS

Pressió al nivell de la mar: 763,1 mil·límetres. Temperatura actual: 24,6 graus. Humiditat relativa: 59 per 100. Velocitat del vent: 2 quilòmetres per hora del NE. Visibilitat horitzontal: en promig, 10 quilòmetres. Estat del cel: seré. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 29,4 graus. Temperatura mínima: 14,6 graus. Recorregut del vent: 214 quilòmetres. Precipitació: nulla. Insolació en el dia d'ahir: 13 hores, 20 minuts.

La qüestió religiosa

UNA ALTRA DOBLE TENDENCIA

Només d'un cop d'ull veiem entre "El Mati" i "La Veu" quin dels dos interessa veritablement per la religió catòlica. Ambdós contenen la conferència que el senyor Hurtado donà recentment sobre el problema religiós del moment actual. "El Mati" amb tota serietat i a fons. "La Veu", amb quatre beneiteries i mirant de fugir d'estudi. Per al "Mati" la religió té interès per ella mateixa. "La Veu", en canvi, i els seus homes, la consideren només com un trampolí bo per a llançar-se a l'espai de les divagacions demagògiques. Per això els uns tenen ganes de parlar-ne i els altres només aspiren a no dir-ne res sinó enmig de qualsevol gatzara mitinesca o pujant i baixant escales, a la càrrega del vot de la dona. Els uns creuen, els altres maniobren. Heus ací com es manifesta una nova dualitat de tendències en la política catòlica.

Com que l'article del "Mati" va precedir d'una xifra que n'annuncia una sèrie, no podem sinó remarcar-ne algun detall; deixant la discussió a fons quan tinguem una visió del pensament del nostre col·lega. No obstant, ens ha cridat l'atenció una frase sobre la qual gira bona part de l'argumentació, i és la següent: "Per als catòlics hi ha una sola Església: la de Roma".

I amb això volen respondre a la qüestió de les dues Esglésies d'Espanya.

A nosaltres ens sembla que aquesta frase, provant massa, no prova res. Hi veiem un sofisme, basat en dues interpretacions de la paraula Església que ací es confonen, Església, com a concepte d'Església Catòlica, i Església, com a designació d'un sector jeràrquic, més o menys extens. I en aquest aspecte concret, ni nosaltres ni ningú no pot negar que veiem dues interpretacions de la política del catolicisme a la nostra terra. Sense anar més lluny, ahir mateix, dia d'aparició de l'article que comentem, hi havia al "Correo Catalán", diari catòlic, diàgnom-ne ja no tan sols confessional, ans encara professional, un article en elogi de Hitler i de l'hitlerisme, article no pas esporàdic, sinó adient amb la mentalitat d'aquell diari i de la colla de gent que com ell pensen. Ara bé: "El Mati" i tot un sector de catòlics catalans no tan sols no pensen així en res, sinó que en són enemics d'una manera acèrrima per raons de cristianisme i d'humanitat, que s'oposen a l'antiliberalisme dels catòlics hitleristes.

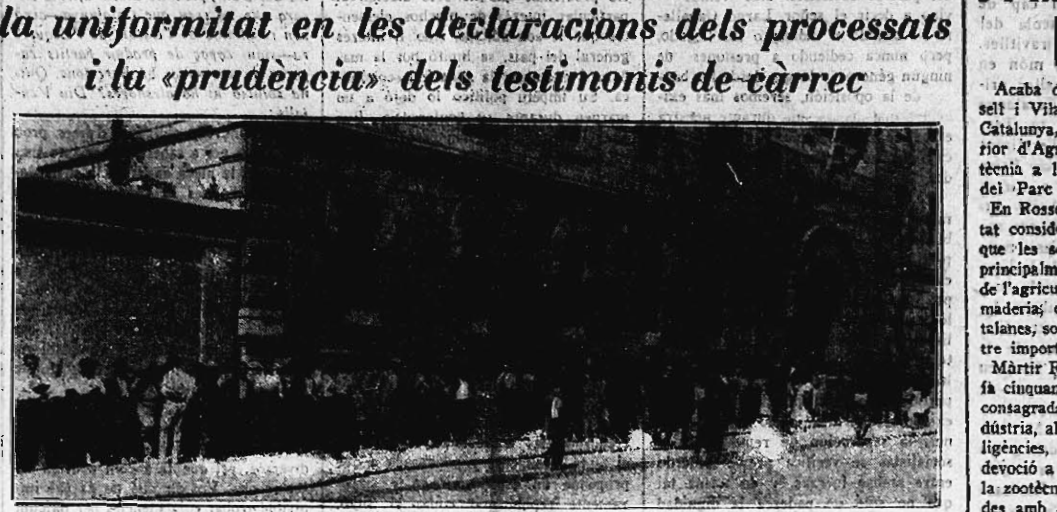
I aquesta pugna entre els grups dels catòlics a Espanya també existeix en esteres altes de la jerarquia. L'enumeració de textos de diversos documents episcopals i pontificals només prova una cosa que s'adiu amb la tesi del senyor Hurtado, que la doctrina de l'Església romana en els nostres dies consagra la reparació d'ella i de l'Estat i que, com diu la Pastoral col·lectiva del 1931 "acataran el poder civil en la forma que de fet existeixi".

Però el comentarista del "Mati" oblidà aquella paraula d'aleshores primat de Toledo, Cardenal Segura, el qual, amb motiu de l'adveniment de la República, retreia els serveis prestats a la religió per Alfons XIII, acte d'un partidisme i d'una parcialitat manifesta al nou règim, així com d'intromissió culpable.

No ignora tampoc el comentarista que aquest esperit, amb més o menys

El consell de guerra dels fets de Terrassa

La característica de les dues sessions d'ahir fou la uniformitat en les declaracions dels processats i la prudència dels testimonis de càrrec

Malgrat el sol que crema, de bon matí el públic formà una llarga cua, a presentar el Consell de guerra

Ahir al matí, al saló d'actes de la presó, celler, per segon dia tingué lloc el Consell de Guerra que est jutjant els fets sediciosos de Terrassa, ocorreguts, com sap el lector, el dia 15 de febrer del 1932.

L'expectació desvetllada el primer dia de sessió no decaigué pas ahir. Fent notar que a primeres hores de la matinada, quan clarejà, ja hi havia individus fent cua a la porta de la Model, n'hi haurà prou per a fer-se'n càrrec.

Poc abans de començar la sessió d'ahir al matí la cua arribava fins al carrer de Provença. Tothom, qui més qui menys llegia "La Sol" i la comentava, qui no feia això, ho escoltava.

A les deu i minuts es reuní el Consell, procedint immediatament el jutge instructor, comandant Bibiano, a la lectura de l'acta de la sessió anterior. Estaven presents aleshores, ultra els membres del Consell, els advocats defensors senyors Juanola, Barriero, Vilardona, Siena i Valverde; més tard entrà el senyor Abel Vellilla.

L'única cosa digna de remarcar d'aquesta lectura és un dels punts que s'aclariren o rectificaren: la forma com s'havia de donar compte i justificar la utilització dels serveis d'un interpret per a traduir les paraules de l'advocat defensor Juanola que volgué expressar-se en català el dia anterior. El representant de l'auditor, capità Aguilera, posà en clar que les disposicions legals fan avinent que només hi haurà interpret quan l'idioma sigui estranger i, com que el català no ho és no calia interpret. Altres senyors van prendre la paraula i la qüestió quedà penjada.

A dos quarts d'onze el president

HA MORT UN PATRIOTA

P. M. ROSSELL I VILAR

Acabà de morir Pere Martí Rossell i Vilar, diputat al Parlament de Catalunya, director de l'Escola Superior d'Agricultura, professor de Zootècnia a la mateixa escola i director del Parc Zoològic.

En Rossell i Vilar era una personalitat considerable a Catalunya. Per bé que les seves activitats havien estat principalment adreçades vers el camp de l'agricultura i especialment de la ramaderia, deixà en altres activitats catalanes, sobretot en la política, un rastre important.

Martí Rossell i Vilar nasqué a Olot fa cinquanta anys. Eixí d'una família coneguda durant molts anys a la indústria, aleshores florent, de les diligències, això explica la seva gran devoció a l'estudi de la veterinària, de la zootècnia i altres ciències relacionades amb el bestiar.

Acabada la carrera de veterinari s'establí a Olot i començà ja allí a manifestar-se la seva passió política en sentir catalanista i republicà, creant amb un petit grup d'homes selectes un setmanari titulat "La Ciutat", afele aleshores a les idees manganudes pel diari barceloní "El Poble Català".

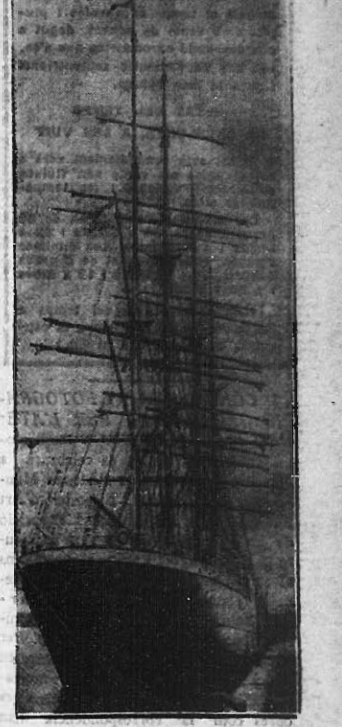
Cap a l'any 1912 guanyava, per oposició amb el número 1, una plaça d'inspector d'Hygiene pecuària, triant la sola vacant que hi havia a Catalunya, que era Puigcerdà. Poc després es creava l'Escola Superior d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya, guanyant-hi la càtedra de Zootècnia, sense que cap membre del Jurat conegué abans l'opositor.

L'obra millor d'En Rossell i Vilar la fé a l'Escola Superior d'Agricultura: en la direcció dels serveis de Ramaderia, que en fou el seu complement, fins que en venir la Dictadura i junt amb altres professors fou foragitat d'aquells llocs. Durant gairebé un decenni Rossell i Vilar fou l'animador i el mestre de l'increment de la Ramaderia catalana pel mitjà de la seva càtedra, de centenars de conferències donades a tot arreu de Catalunya, de concursos de ramaderia, que ell creà i organitzà, d'opuscles i llibres tots consagrats a la mateixa finalitat de fomentar, incrementar i enriquir la ramaderia catalana.

Durant aquest període la seva activitat parlamentària no fou abundant. Amb prou feines si una lleugera actuació en centres de nacionalisme extrem i alguna conferència escadussera delatava el catalanisme integral i abrandat que hi havia en ell.

El veler més gran del món a Barcelona

El "Magdalena Vimen", el vaixell de vela més gran del món, que ha ancorat al nostre port. (F. Torrents)

El "Magdalena Vimen", el vaixell de vela més gran del món, que ha ancorat al nostre port. (F. Torrents)

FULL DE DIETARI

D'una mena de canalles

Tramvia quasi ple. Un lloc vacant! Cal aprofitar-lo. Obertes les finestres, l'aire circularà amb una sofia fresca.

Ah, però, el bon home que seua a la banqueta, en lloc de reduir-se a ocupar-ne la meitat, la meitat que li pertoca, deixa que la seva corpora s'escampi fins a no deixar ni mig pam lliure! Bé, Pacància. De seguida que el bon home s'adoni que un altre viatger ha apuntalat el seu cos a la banqueta, cuitarà a cedir-li el tros de seient que usurpa. «No és això el que ordena la més elemental educació i la més obvia jurisdicció?»

Sí, però el bon home — que de vegades és una dona, els dos sexes tenint la mateixa capacitat de negligència o d'impudor en aquesta matèria — no vol adonar-se del prec discretíssim i silencios del seu veí. Fa el desentès, fa el distret. Simula ignorar que la seva part posterior, el seu braç, la seva cuixa, estan començant una falta, envaïen terreny d'altri. Adhuc si el veí insinua una petita posició amb el colze, el bon home està incommovible.

Però heus ací que en passar el cobrador, el bon home, que no volia adonar-se de res, s'ha adonat que el veí té "passe". Ah, un senyor amb "passe"! I si fos una autoritat? I si fos un policia? Aleshores, el bon home, sense gaire precaució, canvia d'actitud i s'arronça. Atorga al veí el tros de seient que li correspon o almenys no l'obliga a penjar sobre el passadís central en una actitud incommoda.

Cada vegada que observo aquesta reacció no puc estar-me de dir en veu baixa: "Aquest bon home és un canalla".

Tant com un canalla, diria? Tant com un canalla o tant com un brot. Al simple ciutadà li negava barrejarment el seu dret, ple d'una insolència que no per dissimular-se sota aparences de distracció era menys efectiva. Ah, però, a penes ha tennut que el veí fos una autoritat, pogués imposar-li algun correctiu o gallejar amb alguna força, el bon home, tot prudent, tot caute, ha cuitat a restablir el dret!

La pena és que de canalles d'aquesta mena se'n trobin tants als tramvies — i per tot!

CARLES SOLDEVILA

El suposat complot contra la República

Es tractava d'un vast pla de sabotatge al règim per mitjà d'una campanya alarmista

A Catalunya ha tingut una importància gairebé nul·la

Han estat alliberats 110 detinguts a Barcelona

El governador fou interrogat ahir al matí per un periodista sobre les detencions i escorcolls que des de diumenge al matí es vénen efectuant en aquesta ciutat.

Contestà que obeïen a ordres rebudes de la Direcció general de Seguretat i que a Barcelona s'havien efectuat en menys escala que en altres llocs, ja que el perill de complot aquí té molt poca importància.

Segurament s'efectuaren encara més detencions de persones significades per llurs idees i es posaren en llibertat alguns dels detinguts després de revisar els seus expedients personals.

DECLARACIONS D'UN MONARQUIC DETINGUT

Ahir al matí declarà davant el jutjat número 16 el detingut Joan Camps i Major, fabricant de Sabadell, detingut per haver-li estat trobats uns documents de caràcter monàrquic.

Declarà que un d'aquests documents era el manifest de les dretes catalanes, el qual ha estat publicat per molts diaris, i un altre, els estatuts d'una entitat monàrquica que no funciona i de la qual ell era secretari. Digué també que no intervé per a res en política i que en saber l'escorcoll que fou practicat a casa seva, es presentà espontàniament.

El detingut quedà als calabossos del jutjat esperant la pràctica d'algunes diligències.

DUES IMPORTANTS DETENCIONS

Ahir a la nit el governador manifestà als periodistes que havien estat alliberats alguns dels detinguts preventivament pel suposat complot monàrquic.

Entre els detinguts figurà el senyor López Mouley, comandant retirat. Al seu domicili han estat trobades cartes del doctor Albinyana i del general Sanjurjo, junt amb altres documents comprometedors. Se suposa que el detingut era el delegat a Barcelona de l'esmentat doctor.

En el moment de la detenció hi havia al domicili de López Mouley el senyor Llanes de Nuño, que també fou detingut.

Ambdues detencions són mantingudes.

L'ACTIVITAT DE LA POLICIA

Ahir a la tarda una camioneta de guardies d'assalt es personà a l'Hospital i procedí a la clausura de tots els centres afectes a la C. N. T. i als Ateneus Llibertaris.

La policia segueix fent la revisió dels detinguts i fins ahir a la nit el nombre d'alliberats era de 62. Altres més, la nit passada foren alliberats 48 detinguts més.

Ahir a la nit un grup d'agents de la Brigada Social es traslladà a diverses platges i pobles on acostuma a estiuar gent sospitosa, que pugui tenir relació en aquest complot per tal de procedir a la seva detenció i fer algunes recerques sobre aquests fets.

MANIFESTACIONS DEL GOVERNADOR DE GIRONA

Girona, 25 (Per telèfon).— En l'obra aquest migdia els periodistes, el governador civil, senyor Prunés, els ha donat compte del tancament dels indústries locals i del Centre Tradicionalista, que nosaltres ja anunciàvem ahir.

(Continua a la pàg. 5, col. 6)

Demà acaba les tasques la Conferència Econòmica Mundial

No se sap quan serà represa

Com se sabia, la Mesa de la Conferència Econòmica Mundial, en la seva sessió d'ahir, ha decidit que la Conferència se suspendgui dijous, i sense assenyalar dia de represa.

El balanç d'aquesta gran reunió internacional es clou amb una absoluta passivitat. L'únic resultat pràctic ha estat l'acord a què s'ha arribat sobre l'arregl, acord en el qual Espanya ha pres una part activa. Aquest acord té una importància especial perquè constitueix una victòria del partidari de la moneda sana, i que és tant més notable que s'ha obtingut amb l'adhesió dels Estats Units, que potser més aviat del que semblava retornarà a una política monetària assenyada i prudent.

El punt característic del conveni estipulat a Londres versa sobre l'exagerada desvaloració de l'argent, i l'acord fi se s'ha limitat la venda per part dels Estats grans, productors o possessors de stocks grossos, i s'han oberts els stocks per a l'augment d'oferta de l'argent com a moneda d'assignació.

Això no vol dir que es vulgui retornar al bimetalisme; al revés, es preten el contrari, perquè s'ha pres cura de descartar el projecte segons el qual l'argent podria valer tant com l'or de cobertura dels bitllets de banc.

L'acord preu a Londres, és l'únic que s'ha pres i per això es de remarcar la part que ha pres la delegació espanyola en la seva repatriació.

Londres, 25.— La Mesa de la Conferència Econòmica Mundial ha decidit en la seva sessió d'ahir que la dita reunió internacional suspengui dijous vinent els seus treballs "sine die".

Sen rebutjades les propostions del delegat americà

Londres, 25.— En la reunió celebrada per la Mesa de la Conferència Econòmica Mundial, cap de la Delegació nord-americana, ha proposat que la Subcomissió de política comercial emprengués l'estudi de la proposició relativa a la "Devaluació". Aquesta proposició ha estat rebutjada.

Totes dues proposicions han estat rebutjades.

L'informe que la Mesa sotmetrà a la sessió plenària

Londres, 25.— Un comunicat oficial que ha estat facilitat diu que la Mesa de la Conferència Econòmica Mundial, reunida aquesta tarda sola la presència del senyor Mac Donald, ha adoptat diverses disposicions per a la reunió plenària de la Conferència que se celebrà dijous.

La Mesa ha aprovat immediatament després el text de l'informe que ha de sotmetre a la Conferència.

El paràgraf final del dit informe diu el següent: "Recomana a la Conferència confiar a la Mesa la tasca d'organitzar els treballs a executar per les Comissions en preparació per a la represa de les reunions plenàries de la Conferència i les seves principals Comissions. Amb aquest objecte la Mesa recomana l'adopció de la resolució següent: La Conferència dona poder al seu president i al vice-president per a

(Continua a la pàg. 7, col. 3)

P. M. Rossell i Vilar

Vinguda la Dictadura, Rossell i Vilar seguí dedicant-se als seus estudis, i els derivà cap a la ciència antropològica, i publicà, en els darrers temps d'aquella, un llibre remarcable, "La Raca", en el qual, enmig d'hipòtesis, potser excessivament arriscades, hi ha punts d'albir aguts, clariuents i fonamentat suggestius.

Caiguda la Dictadura, Rossell i Vilar, que des de l'any 1917 al 22 havia fet política amb En Maçà, separant-se'n després, tornà a acostar-se a Maçà, i ingressà a l'Esquerra, per bé que tothom reconeixia que estava molt lluny d'ésser un militant típic d'aquest partit. El senyor Maçà el portà al Parlament de Catalunya, del qual era un dels vuit q deu catalanistes autèntics.

Fa pocs mesos, juntament amb En Pau Vila, Batista i Roca i d'altres nacionalistes catalans, realitzà un viatge per Basconia com a observador del moviment nacionalista basc. D'aquesta excursió tornà mig delicat, i la mateixa malaltia és la que l'ha portat al sepulcre.

Rossell i Vilar era un home essencialment bo i recte.

Sota les aparences de cantellut i malcarat, que li agradava fins a exagerar, s'hi amagava un cor ple de bonhomia propici a l'amistat, generós i comprensiu. Com aquesta aparència física, ferrenya i tendra per dins, era el seu catalanisme, instintiu, robust, profund i fatalista.

Les seves teories sobre la rassa, en canvi, això volia dir el la rassa catalana, tenien també fènica d'un optimisme ingenuable que no podria resistir tal vegada un anàlisi rigurosament científic.

(Continua a la pàg. 6, col. 3)

L'esquadreta Balbo ha sortit de Nova York

Nova York, 25. — L'esquadreta d'hidroavions italians del general Balbo ha emprès el vol un xic més tard de les deu, hora local, en direcció a Sheddick (Nova Brunswick).

Sheddick (N. Brunswick), 25. — Els hidroavions que comandava el general Balbo han aribat en aquesta rada a les 14.53, hora local, després de sis hores de vol, des de Nova York.

Durant el camí dos aparells s'han vist obligats a amagar, però han reprès el vol al cap de poca estona.

Una festa pro-infància

Un moment de la festa benèfica organitzada pel Comitè del Segell Pro-Infància, que va celebrar-se ahir al Poble Espanyol de Montjuïc

Manif. festa a la Generalitat

Manif. festa a la Generalitat

Ahí, tot i haver assistit la major part dels Consellers a les despatxos, fou dita festiu a la Generalitat i no es treballà a cap dependència, excepció feta de la de premsa.

En efecte, quan els reporters que fan informació a la Generalitat arribaren a aquell centre, algú els informà que els redactors de dos diaris castellans, acompanyats pel cap de l'Oficina de premsa, havien passat a saludar el Conseller primer i després.

Els periodistes foren rebuts pel senyor Pi i Sunyer, el qual, amb la seva gentilesa acostumada, va començar dient-los que havia de donar-los compte de la mort del diputat al Parlament de Catalunya senyor Rosell i Vilà, el traspàs del qual acabaven de comunicar-li. Referint-se al Consell de difunt a la tarda, va dir que havia estat aprovat el Reglament que estatueix la llei de solució dels conflictes derivats dels contractes de conreu i també el reglament del notari.

Afegí el Conseller primer que el Govern aprovà altres projectes de llei que possiblement seran llegits avui al Parlament, i que a la nit sortirà cap a Madrid amb el senyor Corominas i el senyor Gassol o bé el senyor Decàs.

—Va parlar-se de política en el Consell d'ahir—preguntà un company.

—No. Vam acabar de seguit.

Acabada la conversa amb el senyor Pi i Sunyer, els periodistes s'adreçaren al despatx del Conseller de Governació, el secretari del qual, senyor Orriols, va pregar-los que expressin un moment dient-los que anava a preguntar al senyor Selves si els podria rebre.

La resposta del Conseller degué ésser afirmativa, ja que fou permès l'accés dels periodistes al despatx del Conseller. Després de saludar el senyor Selves, els reporters constataren amb joia que no havien perdut els dos companys dels quals hem parlat abans, sinó que, acompanyats del cap de l'Oficina de premsa, es trobaven conversant amb el Conseller de Governació.

El senyor Selves va tenir l'amabilitat de dir-nos que anava a repetir allò que abans havia manifestat als companys i donà compte d'haver estat ampliat a 600 les 300 matricules de l'Escola de Policia, afirmant que el nombre de classificats seria 200 en lloc de 150.

Segons un article de "El Sol", el traspàs de la contribució territorial, prenent com a base l'any actual, ocasionarà a Catalunya, en cinc anys una pèrdua de 50 milions. Com pensa el Govern solucionar el problema?—preguntà un reporter.

—No ho sé. Això cal que ho demanin al senyor Pi i Sunyer.

El senyor Selves, després d'afirmar que el Consell del dia anterior fou purament de tràmit, digué que el senyor Azcarra havia estat cridat a Madrid per rebre informes concrets respecte de les línies generals del traspàs dels serveis d'ordre públic, i que no creia que aquesta setmana es produís crisi al Govern de Madrid.

El tractat amb l'Uruguai

La Comissió Organitzadora de l'Assemblea pro Tractat d'Uruguai ha tramès el següent telegrama als caps de minoria senyors Santaló, Abadal i Hurtado i diputats per Tarragona:

"Després celebrada assemblea contínuament rebent nombroses i valuoses adhesions. Punt. Llegim premsa tractat Uruguai serà votat Parlament dijous vinent preguem possible confirmació nova. Punt. Complementant conclusions esperem interressar aixímateix immediatament blocs divises Argentina evitant situació inferioritat nostra exportació amb competència italiana que pren ràpidament posicions. Punt. Llegim Parlament Argentina ratificant conveni anglo-argentí. Punt. Vassitím. conveniència urgent cura Govern problemes exportació Amèrica. Punt. Un saluda. Boquer, President Cambra Comerç."

Entre les anòles adhesions que s'han rebut s'han esmentat les que segueixen: Ajuntament de Sant Pere de Vilatorrada, Gandara i Az de Vigo, Comissió de Còrdoba; Ajuntament de La Bisbal Falset, Ajuntament de Gratallops, Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Gratallops, Ajuntament i Sindicat Agrícola de Ribarroja d'Ebre, Ajuntament de Rasquera, Institut d'Economia Agrària de Barcelona, Col·legi Oficial d'Agents Comercials d'Albacete, Cambra Argentina de Comerç a Espanya, de Barcelona, Cambra de Comerç de Guipúzcoa, Fill de M. Teodoro, de Valladolid, Club Espanyol de Montevideo, Col·legi d'Agents Comercials de Segovia, Societat Cooperativa Agrícola de Castellvi de la Marca, Centre Espanyol de Montevideo i Cambra de Comerç Espanyola de Montevideo.

Sis homes, pistola en ma, entren en unes oficines del carrer Diputació i s'en duen 29.000 pessetes

Ahí, a dos quarts de deu del matí, al despatx-fàbrica de xocolata del carrer de la Diputació, 144, propietat d'Enric Juncosa, es trobaven l'apoderat de la casa, Virgili Valdes i Garcia, el caixer, Joaquim Currol, i els dependents Joan Rarrell, Honoré Ayuso, Francesc Calero i Francesc Jodas treballant, com de costum. De sobte es presentaren sis desconeguts, pistola en ma, obligant-los a tots a posar les mans enlaire i a entrar a la cuina, on els tancaren.

Abans de tancar-los, tres dels atracadors es dirigiren a l'apoderat i li demanaren la clau de la caixa. Aquest contestà que la tenia l'amo i que es trobava fora de Barcelona, però un dels desconeguts replicà que la clau que volia no era la de la caixa gran, sinó una de petita, i que ell tenia. Davant facilitat de l'atraca, el qual semblà que coneixia molt bé l'organització de la casa, l'apoderat lliurà aquella clau. La caixa fou oberta i els atracadors s'apoderaren d'unes 29.000 pessetes que hi havia, en bitllets de Banc.

Un altre dels atracadors es dirigí llavors al caixer i li exigí les claus de l'escrini. Davant l'exemple que havia donat l'apoderat, el caixer obel l'atraca, sense vacillar, una direcció.

La policia té en efecte una pista—afegí—i no us puc dir res més, per ara, com ja comprendreu.

LLIBRERIA CATALONIA

RONDA DE SANT PERE, 3

Acaba de sortir el volum n.º 68-69 de les Monografies Mediques

LES NOVES ORIENTACIONS DE LA LLUITA ANTITUBERCULOSA I LA SEVA APLICACIÓ A CATALUNYA

pel Dr. Lluís Sayé

Preu del volum doble: 7 pessetes

SON FRESQUES A TOTES LES ÈPOQUES DE L'ANY, CIDHUC EN EL COR DE L'ESTIU, PERQUÈ PASSEN RÀPIDAMENT DE LES XARXES A LES LLAUNES A LES NOSTRES GRANS FACTORIES. PREPARADES AMB EL MILLOR OLI D'OLIVA. ALIMENTEN MÉS QUE LA CARN.

CLASSES FINES: DRAPEAU, MASSO I PORRO

CLASSES POPULARS: KAYREL I COSMOPOLITE

Volien fer col·locar bombes a un soldat

El soldat Jaume Ayats, en passar pel carrer de la Diputació, 144, propietat d'Enric Juncosa, es trobaven l'apoderat de la casa, Virgili Valdes i Garcia, el caixer, Joaquim Currol, i els dependents Joan Rarrell, Honoré Ayuso, Francesc Calero i Francesc Jodas treballant, com de costum. De sobte es presentaren sis desconeguts, pistola en ma, obligant-los a tots a posar les mans enlaire i a entrar a la cuina, on els tancaren.

Abans de tancar-los, tres dels atracadors es dirigiren a l'apoderat i li demanaren la clau de la caixa. Aquest contestà que la tenia l'amo i que es trobava fora de Barcelona, però un dels desconeguts replicà que la clau que volia no era la de la caixa gran, sinó una de petita, i que ell tenia. Davant facilitat de l'atraca, el qual semblà que coneixia molt bé l'organització de la casa, l'apoderat lliurà aquella clau. La caixa fou oberta i els atracadors s'apoderaren d'unes 29.000 pessetes que hi havia, en bitllets de Banc.

Un altre dels atracadors es dirigí llavors al caixer i li exigí les claus de l'escrini. Davant l'exemple que havia donat l'apoderat, el caixer obel l'atraca, sense vacillar, una direcció.

La policia té en efecte una pista—afegí—i no us puc dir res més, per ara, com ja comprendreu.

Un gran veler alemany al nostre port

Es troba fondejada al nostre port la bella fragata alemanya de quatre pals, "Magdalene Vinnen", el vaixell de vela més gran dels que actualment es troben en mar.

El "Magdalene Vinnen", desplaça 5.300 tones i té 3470 de registre brut, i amida 100 metres de llarg i 14'16 d'ample. Porta un motor auxiliar que li permet fer fins vuit milles per hora, i ateny velocitats extraordinàries amb les veles hisades i vents favorables.

La dotació de l'esmentat vaixell la componen 46 homes, 20 dels quals són aprendistes mariners de la Marina Mercant Alemana, sota el comandament de l'expert capità senyor Peters.

Abans de venir a Barcelona efectuà un viatge des de Sydney (Austràlia) a Falmouth (Canal de la Mànega), invertint en la travessia 77 dies consecutius. Aquest viatge el realitzà amb gran rapidesa, i tenim en compte que els vaixells a vapor inverteixen, generalment, de 65 a 70 dies.

Arribà al nostre port procedent de Bremen, amb l'objecte d'embarcar 500 tones de sals potàssiques, destinades a Townsville (Austràlia). Efectua les operacions de càrrega al moll del Contradic.

Entrenament d'estiu Un maniatge de les denúncies falses

En un cas-concert del Paral·lel es presentà ahir a la tarda Enric Portell i cridà un agent de l'autoritat, al qual ordenà la detenció d'Antonio Hernández García, acusant-lo d'ésser l'autor d'un robatori ocorregut en un taller del seu cost, situat a Sants.

Segons el denunciant, un disablat a la tarda, quan anava a fer els pagaments dels jornals, el detingut agafà el llum i s'apoderà dels diners que hi havia a la taula d'escrini i desaparegué. Quan tornà a ésser encès el llum, els dependents i obrers estaven en aquell lloc excepte el detingut.

Aquest fou conduït ahir al jutjat de guàrdia, i digué que mai no havia treballat a la casa de metalls que li indicava el denunciador, ja que fa vuit anys que és a la presó continuant i sols ha estat en llibertat dos mesos i mig i no en la data que indica el denunciador. Més tard el mateix denunciador, al mateix cas-concert, feu detenir una altra persona, que resultà ésser un obrer d'una casa comercial de Barcelona, on treballa establint-se a sis anys i mai no ha estat en aquell lloc.

En vista d'aquestes manifestacions el jutge ordenà que el denunciador fos reconegut, ja que, segons sembla, es proposa denunciar i espiar al jutjat de guàrdia tots els que no li siguin simpatitzants.

Les exposicions de l'Escola Industrial i de l'Escola del Treball

Com sigui que s'ha vist precisat a sortir cap a Madrid el conseller de Cultura, Ventura Gassol, el doctor Serra Hunter inaugurarà aquesta tarda, en nom del Govern de la Generalitat, les exposicions escolars del curs 1932-1933 de l'Escola Industrial i de l'Escola del Treball.

Obrirà també el cicle de conferències organitzat per la Federació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola del Treball.

EL CONSELL DE GUERRA PELS FETS DE TERRASSA

(Ve de la primera pàgina)

LES DECLARACIONS DELS PROCESSATS

Volem estalviar feina al lector. Fa una setmana que llegia totes i cadascuna de les declaracions dels processats. Fora una repetició inabarcable. Li bastaria saber que el gran nombre de processats que declararen durant tot el matí i bona part de la tarda—fins que els defensors renunciaren a sentir-ne més—repetiren la mateixa llei: amb petites diferències de matisos, diferències, encara, provocades per preguntes més o menys incisives de les defenses, el ministeri fiscal o bé algun membre del Tribunal.

Tots si fa o no fa digueren que havien anat a l'Ajuntament per curiositat. Per saber noves de l'enfonsament del "Buenos Aires", segons rumors que aquella nit circularen per la ciutat. Trobant-se al davant un individu que no coneixien—en bones o males formes—els feien entrar donant-los o no una pistola. Una vegada dins no oïren res ni veieren res, amagant-se en un recó o altre. L'únic que sentíren foren els disparos de la Guàrdia civil, i més tard l'únic que veieren fou la trupa entrant a l'edifici.

Heus aquí els noms dels processats, per ordre de declaració, amb alguna nota abreviada de la dita declaració: Jaume Cusani. Va anar per saber coses del "Buenos Aires". Una vegada a l'Ajuntament, s'amagà sota una escala.

Digué que és curt d'oida, i no pot precisar disparos ni direccions d'aquests. A preguntes del fiscal, respongué que no intentà sortir de l'edifici. No va veure que disparés ningú. Par-

L'expedició catalana a Galícia i Euscadi

Fulla de ruta

(Del nostre enviat especial)

León, 22 de juliol.

Tal com es vingué anunciant, els expedicionaris sortiren de Barcelona el dia 21 (divendres passat), a les 5 hores del matí, en un luxós pullman.

Figuren en aquesta expedició representants dels partits polítics catalans i de diferents entitats rellevants de la nostra terra.

Hem de remarcar l'assistència a l'expedició de les representacions de tots els partits polítics. El senyor Pau Vià li assisteix en representació d'Acció Catalana Republicana; el senyor Muñoz representa Unió Democràtica; el senyor Rosquelles representa Radio Associació, i de Palestra hi assisteixen els senyors Batista i Roca i doctor Girona, directius; i a més, representacions de diverses seccions: Femenina, Excursionista, Nostra Patria, etcètera.

A més, s'ajuntaren a Bilbao als expedicionaris el senyor Decàs, en representació de l'Esquerra, el senyor Estelrich, en representació de la Lliga, i els senyors Carrasco i Formiguera i Pic i Salaric, d'Unió Democràtica.

A les 9.30 arribarem a Alcúdia, on esmorzarem, i a les 12.54 a Saragossa, on es feu una parada una mica llarga per a dinar. En havent dinat—les 3.30—es tornà a emprendre la marxa en direcció a Soria, on s'arribà a les 8.25 del vespre. Els quilòmetres recorreguts han estat 531.

Aquesta primera etapa encara que una mica llarga, s'ha realitzat molt alegrement. En l'autocar, el temps ha transcorregut amenitzat contínuament per cançons, acudits, etc.

La segona etapa—370 km.—, si bé no tan llarga com l'anterior, ha estat més pesada, potser per la monotonia del paisatge i potser també per trobar-nos ja de bon principi en terres fosqueres.

L'horari, com ja havia estat prèviament assenyalat, ha estat el següent: La sortida de Soria a les 8.45 del matí i arribada a Valladolid; per dinar, a la 1.50. En havent dinat s'ha visitat de passada el magnífic museu d'aquesta ciutat. Sortida de Valladolid a les 3.50 de la tarda, arribant a León a les 8.45 del vespre.

Com ja hem dit abans, el paisatge del recorregut durant aquesta segona etapa ha estat encisat, ja que, en les immenses planícies per on hem rodat tot el dia es fan hores i hores de canvi sense veure ni un arbre, i si s'escau veure alguna casa és feta de fang i palla i gairebé es confon amb la terra.

Entre els expedicionaris hi ha molta animació per la jornada de camí—dijous 23—en què s'arribarà a altres naus.

IL·LUSTRACIÓ

Entre els expedicionaris hi ha molta animació per la jornada de camí—dijous 23—en què s'arribarà a altres naus.

